

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně **JUDr. A. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti oznámení žalované ze dne 1. 1. 2005, č. 385 409/415, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 1 Cad 81/2005, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2006, č. j. 1 Cad 81/2005 - 10,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Oznámením žalované ze dne 1. 1. 2005, byla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) vyrozuměna o úpravě vyplácených důchodů od lednové splátky roku 2005 v souladu s nařízením vlády č. 565/2004 Sb. tak, že žalobkyni měl po srážkách náležet k výplatě plný invalidní důchod ve výši 6908 Kč.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2006, č. j. 1 Cad 81/2005 - 10, byla žaloba žalobkyně proti tomuto oznámení odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., neboť žalobkyně se podle soudu domáhala soudního přezkoumání úkonu správního orgánu, který není rozhodnutím. Soud uvedl, že oznámení o výplatě důchodu není součástí výroku rozhodnutí a svou povahou není rozhodnutím o zákonných nárocích ve věcech důchodového pojištění. Oznámení o výplatě je podle soudu toliko informací pro pojištěnce o tom, jakým způsobem bude realizována výplata důchodu.

Proto soud žalobu odmítl jako nepřipustnou v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s.

Ve včasné kasační stížnosti stěžovatelka označila provádění srážek na plném invalidním důchodu za rozporné se záměrem valorizovat starobní a plné invalidní důchody, účelem čehož je zabezpečení určité skupiny obyvatelstva přiměřeně s pracujícími. Pokud správní soudnictví věc odmítlo toliko z důvodu chybějícího rozhodnutí, trvá žalobkyně na tom, aby tato nečinnost správního orgánu byla odstraněna. Stěžovatelka uvedla, že rozdíl mezi stanovenou výší plného invalidního důchodu a částkou, kterou nakonec dostává, je neporovnatelný se mzdou nynějších pracovníků právnických profesí. Kromě toho pošta odmítá přijmout její reklamaci s tím, že je v dané věci toliko prostředníkem. V neposlední řadě bylo podle stěžovatelky zrušeno jedno z pravomocných rozhodnutí, na jehož základě byly stěžovatelce prováděny srážky z důchodu. Ze všech uvedených důvodů stěžovatelka navrhl, aby usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2006, č. j. 1 Cad 81/2005 - 10, bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že srážky z plného invalidního důchodu provádí na základě pravomocných rozhodnutí soudu v souladu s § 299 o. s. ř. Během přezkumného soudního řízení týkajícího se stěžovatelčiných důchodových nároků nelze řešit ani důchodové nároky jejího manžela, neboť – stejně jako exekuční rozhodnutí – nejsou předmětem tohoto řízení. Žalovaná dále uvedla, že pokud se žalovaná domáhá vydání rozhodnutí o valorizaci, měla do oznámení o zvýšení důchodu uplatnit námitky, na jejichž základě by bylo rozhodnutí s možností následného podání žaloby vydáno. Žalobkyni však nelze zpětně doplatit částky sražené na exekučních srážkách včetně úroků z prodlení, příp. „dluh“ na částečném invalidním důchodu manžela, jak žádá ani zpětně vydat rozhodnutí o všech zvyšováních. Žalovaná navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatelka v ní namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Důvod kasační stížnosti je uveden v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu o odmítnutí návrhu nebo zastavení řízení. Nesprávné posouzení právní otázky – tedy nezákonnost – spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem Městského soudu v Praze, že oznámení o úpravě výše plného invalidního důchodu v důsledku valorizace, který žalovaná zaslala stěžovatelce, není možné považovat za rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Uvedeným přípisem, označeným jako „Oznámení“, nebyla založena, změněna, zrušena ani závazně určena práva nebo povinnosti žalobkyně, nýbrž jí žalovaná stěžovatelce toliko sdělila, že v důsledku nařízení vlády č. 565/2004 Sb. byla upravena výše plného invalidního důchodu, přiznaného žalobkyni dřívějším rozhodnutím žalované. Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatelka brojí zejména proti srážkám z invalidního důchodu; tyto srážky z důchodu jsou však prováděny v souladu s § 299 o. s. ř. v důsledku soudem nařízené exekuce a nejsou předmětem tohoto soudního přezkumu. Otázka výkonu rozhodnutí formou srážek z důchodu totiž nespadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví, nýbrž do pravomoci

obecných soudů rozhodujících podle občanského soudního řádu. Věc lze uzavřít tak, že soud prvního stupně postupoval správně, pokud žalobu odmítl jako nepřipustnou, neboť přípisem žalované zasláným stěžovatelce nemohlo být zasaženo do jejích práv či právem chráněných zájmů, jak se stěžovatelka domnívá; nejde tedy o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a podání žaloby bylo tedy nepřipustné podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. Tvrzení stěžovatelky v kasační stížnosti se navíc převážně týkají jejího nesouhlasu s prováděním exekučních srážek z důchodu, nesměřují tedy ke zde souzené věci.

Nejvyšší správní soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. není dán a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů řízení nelze přiznat.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

